

هو الأبهى - ای بنده در گاه الهی فرج الهی فرج...

عبدالبهاء عباس

اصلى فارسى

لوح رقم (43) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء، جلد
8، صفحه 33

هو الابهى

ای بنده در گاه الهی فرج الهی فرج بعد از کدر و سرور بعد از غموم و شادی بعد از هموم و رخاء بعد از شدت و سراء بعد از ضراء است لکن آنچه تعلق بعالم اجسام دارد اوهامست و انعکاسات نامستدام چه که نتیجه ندارد و ثمره نبخشد و باقی و پایدار نه عسرش منتهی بیسر و یسرش پایان عسر آنچه باقی و برقرار است محل اعتبار است و سزاوار آرزوی ابرار پس از خدا بخواه که فرج الهی روحانی باشی و علت روح و ریحان معنوی تا جان عاشقان گردی و روان مشتاقان و البهء علیک (ع ع)

ORIGINAL